

In het voorjaar van 2016 liep ik voor het eerst door Kathmandu. Het was één jaar na de hevige aardbeving(en) en delen lagen nog onder het puin. Ik heb me nog nooit zo overweldigd gevoeld als die eerste dag in Kathmandu. Gelukkig werd ik de eerste weken op sleeptouw genomen door mijn oom Jeroen, die alle plekjes van de stad met zijn ogen dicht wist te vinden.

In de tijd dat ik in Nepal was heb ik veel mensen leren kennen, waaronder Corrie en Co Reijnders, en zijn wij met hun ook langs de Selfhelp Group for Cerebral Palsy geweest. De hartelijkheid van de mensen daar en bovenal het plezier waarmee de kinderen daar verbleven is mij altijd bijgebleven. Een speciale plek in een bijzonder land. Een land waar niets vanzelfsprekend is, de levensstandaard laag is maar men je met open armen ontvangt.

Toen ik vertrok uit Nepal was het overweldigende gevoel al lang verdwenen. In plaats daarvan voelde ik een soort verbondenheid dat tot de dag van vandaag is gebleven.

Ik heb altijd met bewondering gekeken naar de inzet van Co en Corrie, alsmede mijn oom Jeroen, voor Nepal en ben blij dat ik middels het toetreden tot de stichting hier ook aan kan bijdragen.

Op dit moment ben ik, samen met mijn vriendin Iris, woonachtig in Amsterdam. Ik ben afgestudeerd als controller en momenteel werkzaam als Finance Consultant bij Ctac. Daarnaast hou ik erg van muziek (maken), lezen en bovenal reizen. Zo hoop ik snel weer door Kathmandu te lopen!

